

NENS AL TREN

Obliguen a baixar una colla de nens a mig trajecte ferroviari

A mesura que s'apropava al poble, augmentava la seva emoció. La dona vestida de festa i perfumada l'esperava al portal de casa. Es van fondre en una abraçada. Uniforme contra tetes la unió perfecte. Ara besa les galtes dels fills que li atansa la mare. Dadle un beso a papà, es un héroe.

Així va succeir i així ho documento, l'arribada al seu poble del revisor de RENFE que havia obligat a una colla de nens a baixar del tren. Feien massa xivarri. Els nens eren catalans però fonts de Renfe diuen que els van confondre amb argentins. A vegades també es confonen de via.

MÒMIES

Dos-cents ajuntaments conserven la memòria de Franco

Egipte té mòmies, Pasqua cares llargues, Grècia columnes, Roma motos i Espanya monuments dedicats al dictador Franco. Cadascú té el que es mereix.

Una de tres, o prefereixen mantenir l'homenatge per si Franco torna (cosa més que probable) o són d'una deixadesa absoluta i fa temps que no netegen les cagades de colom i ignoren el que tenen penjat a casa, o, tercera i fatal opció, són d'un fatxa que tira d'espatlles.

En tot cas, any 2022 després de Crist, Espanya.

CALBOT PEL MOSEN

Segueix la revolta a l'Iran

La tragèdia és l'escenari ideal per la comèdia. Qui no ha tingut un atac de riure en ple funeral? (no el seu).

La tragèdia que viu Iran és d'abans que els monos fessin d'homes. Salvatge.

Finalment però dones i homes s'han aixecat en protesta continuada, sense por. I enmig d'aquests garbuix sorgeix la comèdia. Una comèdia amb un significat molt més social del que pot semblar ara: els calbots que els joves foten als mossens iranians i que els fa volar la còfia aquella que porten al cap. Com si diguéssim els deixen despullats de pèl a pèl. Una imatge divertida i esperem que premonitòria.

- Aquí no deixem que les dones s'expressin

LULA GUANYA, BOLSONARO INTOXICA

Un retorn amb aires de tragèdia grega

En un país ultrapolaritzat de 165 milions d'electors, l'esquerra ha guanyat pels pèls a la ultradreta.

Un clivatge presidencial que per la seva violència, les provocacions i els cops baixos contra les institucions suporta una escalada autoritària i una marca de la seva fragilitat. Lula? Quan penses que s'ha acabat, reneix! Aquest noi no és d'aquest món, té una força sobrenatural. Ho com ell mateix va dir: "el nordista que sobreviu a la fam no té por a res", quan va sortir de la presó després de 580 dies de reclusió acusat falsament de corrupció. Als 77 anys, aquest xef històric del Partit dels Treballadors (PT), de nou president del Brasil i amb un recorregut tipus Mandela tindrà la feina de ressoldar les fractures i renovar la imatge malmesa del Brasil en la escena Internacional.

COMISSARIES XINESES A CATALUNYA

La vigilància autoritària de Pekín als xinesos

Una vegada n'eren tres, dos xinesos catalans i un xinès. Què creus que va passar? Per si de cas, ara t'explicaré com va anar! Un va obrir una botiga de quincalles, l'altre un restaurant cantonès i el tercer va arribar de Pekín amb ordres directes del partit. Quines? Sense saber-ne el detall podríem dir que el nou arribat podia entrar a les cases i als locals, controlar la família, emplaçar càmeres de vigilància i tot el que cal perquè els altres dos se sentissin com a la Xina i sota l'ala protectora del partit. El dos xinesos no es queixaven i més aviat se sentien arropats per la mare pàtria fins que van rebre la factura pels serveis prestats per Pekín. Un impost revolucionari acompanyat d'una multa consegüent per conducta desobedient vis a vis de la doctrina comunista. Ave Pekín, els teus súbdits t'aclamen!

SANGRIA DE METGES A ESPANYA

Massiva arribada de metges sudamericans

L'hemorràgia al cor del sistema sanitari no s'atura. Mal pagats i més mal vistos per l'administració, 18.000 professionals es plantegen fotre el camp d'Espanya. Destí? Els més demanats son França, Gran Bretanya, Irlanda i Alemanya però fins i tot Argentina i els Emirats Àrabs són preferibles que quedar-se aquí.

Els professionals travessen fronteres per trobar sous "molt més alts" (de vegades més del doble que a Espanya), llocs més estables i condicions laborals més agradables.

Un de cada tres metges espanyols afirma estar insatisfet en l'exercici de la seva professió, per la càrrega de treball, el nivell d'exigència o la càrrega emocional que comporta. Els que marxen són substituïts per metges sudamericans amb una formació molt més deficient i tradicional. Però apa, patates amb suc i endavant!

